

i det i Samlingens 1. Afdeling forelagte Forligsmandslovsforslag, se Side 468. De gaar ud paa følgende:

I Forligsmandslovens § 1 indsættes den i det fornævnte Lovforslag indeholdte Bestemmelse om en Stedfortræder.

Til § 3 i Loven føjes et nyt saalydende Stykke:

»Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt før eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mæglingen stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttede. Kravet kan dog højst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.«

I § 4 indsættes de i det foran nævnte tidligere Lovforslag indeholdte Bestemmelser om Forligsmandens Ret til at tilbagevide en Sag til ny Forhandling mellem Parterne og ligeledes hans Myndighed til efter Samraad med Parterne at bestemme Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingssvaret.

Det af Indenrigsminister Kragh forelagte Lovforslag gik ud paa en ny Affattelse af hele den gældende Forligsmandslov, med samme Titel som denne. Det indeholdt Forslag til en hel Del flere Ændringer i Loven end dem, der til Slut vedtoges, og da Indenrigsministeren holdt paa, at en ny Lov kun burde vedtages med Tilslutning fra alle Partier, og en saadan ikke under Udvalgsarbejdet kunde opnaas, endte Udvalget med at gøre Indstilling om de foran gengivne enkelte Ændringer, om hvilke alle var enige. Af Ministeren udtaltes ved 2. Behandling, at han ikke ansaa den saaledes gennemførte Lov for tilfredsstillende, og han tilføjede: „Jeg haaber, at man ved en kommende Revision skal naa til en Forbedring af Loven og Mæglingsinstitutionen, og ved ikke at foreslaa en Revisionsbestemmelse indsat er der netop tilsigtet at give fri Bane for Lovforslagets Genoptagelse til fornyet Overvejelse i den høje Rigsdag paa det Tidspunkt, som Regeringen — denne eller en kommende — maatte anse for gunstigt, for egnet til, at et godt Resultat kan opnaas.“

De Ændringer i den gældende Lov, som foresloges af Ministeren udover dem, der vedtoges af Tinget, var væsentlig følgende:

I § 2, som foreskriver, at Forligsmændene bør holde sig underrettede om Arbejdsforholdenes og da særlig Lønforholdenes almindelige Stilling til enhver Tid, foresloges tilføjet: „ogsaa saa vidt muligt indenfor fremmede Erhvervsomraader, hvor det konkurrencemæssigt eller i anden Hen-